Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 156 (656) ♦ Середа, 18 серпня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

Уряд говорить - треба! Шахтарі відповідають - ні? Можливі варіанти.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про День шахтаря

На підтримку ініціативи працівників вугільної промисловості України **постановляю:**

Встановити в Україні професійне свято працівників вугільної промисловості — День шахтаря, яке відзначати щорічно в останню неділю серпня.

Президент України
Л. КРАВЧУК.

м. Київ,
16 серпня 1993 року.

Абзац з листа

Хочу звернутися до своїх земляків-шахтарів. Я теж по війні пішла на шахту, бо тоді нікому було працювати. Жили за карткової системи, надголодь, але сподівалися на краще. А тепер, дочекавшись незалежності України, не треба ставати на коліна, а дружно взятися до праці. А страйки завдають непоправної шкоди.

Т. ОМЕЛЬЧЕНКО.

Нетишин
Хмельницької області.

СТАНОМ на 16 серпня в Україні не страйкувала жодна шахта, хоча галузь працювала з певним відставанням. На кінець липня середня заробітна плата працівників галузі становила майже 150 тисяч карбованців. А в тих, хто трудиться на підземних роботах, сягнула за 400 тисяч. Проти травня середньомісячна зарплата в галузі зросла на 210,6 відсотка. За останніх два місяці ціна на тонну вугілля піднялася більш ніж удвічі.

Що за цими цифрами? Багатомільярдні дотації для шахтарського краю, емісія, розкручування інфляції. І те, що шахтарі заганяють час від часу уряд в глухий кут, — чистої води ілюзія. У першу чергу терпить держава та її народ. Бо уряд сьогодні — один, завтра — другий, для чиновника завжди знайдеться тепле місце, а що робити пенсіонерові, доярці, трактористові, у яких інфляція з'їдає гроші швидше, ніж вони встигають подумати, що на них купити?

Так, уряд йде на поступки. Але ж рано чи пізно це може закінчитися. І уявімо ситуацію, коли він почне наполягати на закритті нерентабельних шахт, як це роблять у всьому світі. Не дотуватиме їх, а платитиме безробітним отой сумнозвісний мінімум зарплати, що для держави набагато дешевше, ніж дотації. Словом, можливі різні варіанти. Але краще, щоб вони не відпрацьовувалися на живих людях. Бо все-таки ми в одному човні. І перенесення ваги на один борт може запросто перекинути його. Тож чи варто доводити справу до цього?

Цитата дня

...Із 36 пунктів вимог шахтарів, які уряд пообіцяв задовольнити, 22 не виконуються...

Степан САВЮК,
голова Луганського об'єднаного робітничого комітету.

Продиктовано в номер

Глава уряду вивчає досвід

17 серпня Леонід Кучма прибув до Хмельницького. Разом із Прем'єр-міністром прибули представники Президента в областях і районах Вінницької, Тернопільської, Рівненської, Львівської, Івано-Франківської, Закарпатської, Чернівецької та Волинської областей, заступники представників Президента з питань агропромислового комплексу, начальники облсільгоспродів. Після пленарного засідання учасники наради ознайомляться з роботою колективних сільськогосподарських підприємств Старокостянтинівського та Дунаєвецького районів, де вирощують високі врожаї сільськогосподарських культур, не припускають спадів у виробництві тваринницької продукції, предметно займаються кормовиробництвом тощо.

Інтегруємося до останнього рубля

Відновлення та поглиблення інтеграції економік Білорусі, Росії й України сприятиме якнайскорішому створенню та нормальному функціонуванню економічного союзу в рамках СНД. Про це заявив віце-прем'єр білоруського уряду В. Заломай.

В інтерв'ю, яке надрукувала газета «Республіка», білоруський урядовець наголосив, що наступного року планується створити митний союз та спільну митну територію трьох слов'янських держав. Товари в ній не обкладатимуться митом, податками та зборами. Крім того, вважає В. Заломай, ефективність економічної інтеграції прямо залежить від того, якою буде грошова система. Він заявив: лише за умови існування єдиної для всіх рублевої системи можливий дійсний, а не декларативний союз.

Гряде сите й солодке життя

Для 630 тисяч учнів професійно-технічних училищ Першовересень стане святом надії. «Надії на певне місце в житті, — прокоментував результати вступної кампанії до ПТУ заступник міністра освіти України Валентин Зайчук. — Бо ті, що дорікають системі профтехосвіти «марнотратством державних грошей», забувають: у кожному училищі навчаються, як правило, 50-70 відсотків дітей-сиріт, дітей з неповних або малозабезпечених сімей. У ПТУ вони мають можливість здобути 1-2 професії і відчути себе більш-менш соціально захищеними...»

Цього року профтехучилища, навіть будівельні, вже в липні закінчили набір учнів. Лідером стало Київське ПТУ № 3, де на одне місце претендувало 18 чоловік. Можливо, життя наше стане дещо ситнішим — тут готують кухарів. І... солодшим. Бо такий же конкурс був і серед кондитерів.

Готуємось до свята

Херсон

Напередодні свята незалежності України у Херсоні практично завершено спорудження нового річкового і морського вокзалу. Здалеку багатоповерхова будівля нагадує силует «Метеора» — легкого і стрімкого річкового судна на підводних крилах.

Вокзальний комплекс розрахований на обслуговування 300 пасажирів на годину. Тут є ресторан, готель, ощадбанк, хороші адміністративні приміщення. Через новий підземний перехід пасажири зручно добиратимуться до причалів.

Як повідомив головний інженер річкового порту В. Золотарьов, річковики перевозять щороку в середньому 10 мільйонів пасажирів. З уведенням у дію нового вокзалу ця цифра може зрости. Залишилося налагодити роботу ліфтів — і комплекс почне працювати.

Черкаси

Традиційне Всеукраїнське свято богатирської сили відбудеться 22-23 серпня у селі Красенівці Чорнобаївського району. За великий приз імені всесвітньовідомого Івана Піддубного змагатимуться борці з різних країн. За кубок Івана Піддубного та грошову премію на святі може поборотися кожен охочий.

У програмі свята також змагання гирьовиків, турнір з армрестлінгу, козацькі забави. Відбудеться товариський футбольний матч місцевої команди з чемпіоном цьогорічної перехідної ліги — кременчуцьким «Нафтохіміком».

З великою концертною програмою виступлять гості з Києва, зірки естради Алла Кудлай, Віктор Білоножко, Анатолій Матвієнко та ряд інших.

Леонід КУЧМА:

«Я РАДИЙ, ЩО У ВАС ГАРНИЙ НАСТРІЙ»

З семінару-наради у Дніпропетровську щодо проблем розвитку агропромислового комплексу

Ще з торішньої сухої осені, коли не вдалося достатньо посіяти озимого хліба, з острахом чекали жнив. Навесні додалися труднощі з пально-мастильними матеріалами, що не давали спокою до останнього моменту. Песимістичних прогнозів, коротше, вистачало.

Але сьогодні вже ясно, що наші хлібороби з честю витримали неймовірно складний іспит. І коли, зокрема, говорити про результати збирання врожаю у Дніпропетровській, Харківській, Одеській, Миколаївській, Кіровоградській, Донецькій областях, то обов'язково мусимо доземно вклонитися колгоспникам, працівникам радгоспів і колективних сільськогосподарських підприємств, фермерам, усім трудівникам агропромислового комплексу за їхній справді звитяжний труд. На сході та півдні республіки вже чимало господарств, районів і областей закінчили чи завершують заготівлю та продаж державі ранніх зернових в обсягах значно більших, ніж передбачалося.

Підбити попередні підсумки хлібних жнив і зібралися у цьому регіоні на семінар-нараду глави обласних і районних державних адміністрацій, їхні заступники, а також керівники управлінь сільського господарства і продовольства дев'яти областей та Республіки Крим. На нього разом з Прем'єр-міністром України Леонідом Кучмою прибули віце-прем'єр Володимир Дем'янов, міністр сільського господарства і продовольства Юрій Карасик і відповідальні працівники інших республіканських міністерств.

Втім, підбити перші підсумки виявилося не головною метою. На семінарі-нараді аналізували, вивчали досвід, спільно визначали стратегію і тактику на завтра, спираючись на світового рівня практику і прогресивні, далекосяжні задуми. Адже щодо цього Дніпропетровщина слугує і очевидним взірцем, і безперечним плацдармом. Область збере цього року майже три з половиною мільйони тонн зерна, засипавши в державні засіки понад мільйон тонн. Зараз на її полях дозріває непоганий урожай кукурудзи, котрою зайнято шістсот гектарів. 260 тисяч з них призначено на зерно. Це можна вважати ризикованим, але сміливим кроком, на який пішла область в складних теперішніх умовах. У виробництві зерна кукурудзи Дніпропетровщина давно і послідовно займається розв'язанням гібридно-селекційних проблем, виробництвом високоякісного насіння, паралельно самотужки налагоджує випуск бездоганної техніки для обробітку землі, посівів та збирання урожаю. А цього року зуміла забезпечити своїх кукурудзярів гербіцидами та іншими засобами захисту рослин від бур'янів і шкідників — ось те головне, що й привернуло передусім увагу учасників семінару-наради.

Гості побували на кукурудзяних полях та гібридних полігонах багатьох господарств Дніпропетровського, Солонянського, Магдалинівського та Новомосковського районів, побачили те, чим наполегливо займаються трудівники села.

Отож пленарне засідання семінару-наради не випадково вилилося в розмову про хліб і корми для тваринництва не лише цього, а і наступного року. Зійшлися на тому, що уряд і далі бере на себе забезпечення селян пально-мастильними матеріалами, добривами та засобами захисту рослин, виробництво потрібної техніки. А трудівники села працюватимуть так винахідливо і продумано, як у кращих господарствах України, і зокрема Дніпропетровської області. Тільки тоді матимемо хліб і все-все до хліба.

Микола НЕЧИПОРЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Дніпропетровськ.

З більшості проблем позиції України й Німеччини збігаються

Угоди про співробітництво у військовій галузі та про умови взаємного забезпечення офіційних і робочих візитів підписали міністри оборони України та Німеччини К. Морозов і Ф. Рюе.

Перед офіційною церемонією підписання глави оборонних відомств виступили з короткими промовами. К. Морозов, зокрема, сказав, що ситуація, яка склалася нині в світі, вимагає розвитку співпраці України та Німеччини. Він підкреслив, що візитові німецького міністра оборони до Києва надає особливого значення. Бо, як відомо, сучасна ФРН має репутацію однієї з впливових європейських держав. За словами пана Морозова, розбудовуючи власні збройні сили, Україні важливо враховувати досвід Німеччини, яка після другої світової війни зуміла швидко сформувати свою армію. Він також наголосив, що, розвиваючи зв'язки з ФРН, ми тим самим налагоджуємо тісні контакти з НАТО. Переговори, сказав український міністр, засвідчують, що з більшості проблем наші позиції збігаються.

На думку Ф. Рюе, підписання українсько-німецьких документів сприятиме зміцненню миру і стабільності в Європі. Угодами передбачено 12 зустрічей військовиків двох держав та співробітництво навчальних закладів збройних сил України і Німеччини.

Під час зустрічі з Президентом України Л. Кравчуком глава оборонного відомства ФРН передав вітання канцлера Г. Коля й висловився за подальше взаємовигідне співробітництво двох країн. Л. Кравчук заявив, що співпраця у військовій галузі свідчить про довіру у німецько-українських відносинах. Останнім часом, на думку Президента України, панорама двосторонніх взаємин значно розширилась.

Низку міжнародних проблем обговорено також під час зустрічі Ф. Рюе з главою українського зовнішньополітичного відомства А. Зленком.

Учора міністр оборони Німеччини відвідав частину Військово-повітряних сил України у Василькові та навчальний центр Українських збройних сил у селищі Десна.

У другій половині дня відбулася спільна прес-конференція К. Морозова і Ф. Рюе.

Тарас ПЕТРІВ.

ПЕРШОМУ СВІТОВОМУ КОНГРЕСУ ГУЦУЛІВ

Сердечно вітаю учасників Першого Світового Конгресу Гуцулів.

Ви зібралися на своїй рідній землі, у чудовому краю праці і славної історії, краю роботящих і щирих людей.

Неповторна культура гуцульщини, її чарівні мелодії, легенди надихали творчість Марка Черемшини, Юрія Федьковича, Михайла Коцюбинського, Михайла Стельмаха та інших видатних митців України. Ім'я легендарного ватажка опришків Олекси Довбуша стало символом героїчної боротьби українського народу за волю, за рідну землю.

Доля розкидала українців-гуцулів по всьому світу. Але ви зуміли зберегти вірність і любов до своєї Вітчизни, свою культуру, мову, звичаї.

Мати-Україна вітає своїх вірних синів і дочок.

Ваш Конгрес проходить у той час, коли випробовується наша спільна воля утвердити в світі Українську державу. Вкрай важко даються перші кроки становлення демократичного, правового суспільства. Тому дуже важливо всі інтелектуальні сили, мужність, природну працелюбність народу України і української діаспори об'єднати для подолання усіх перешкод на нашому шляху!

Переконаний, що внесок гуцулів у зміцнення держави, збагачення її культури і надалі буде вагомим. Успіхів вашому Конгресу!

Президент України
Л. КРАВЧУК

Указ Президента України

Про День авіації України

На підтримку працівників авіаційної промисловості і транспорту України **постановлю:**

Встановити в Україні професійне свято працівників авіаційної промисловості і транспорту — День авіації, яке відзначати щорічно в останню суботу серпня.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
16 серпня 1993 року

Точка зору

ЗАМІСТЬ СОЮЗУ—НАФТОВІ ТЕРМІНАЛИ

Становище, в якому опинилися країни Балто-Чорноморського регіону після розпаду Радянського Союзу, не можна назвати нормальним ні в економічному, ні в політичному плані. Нині головною проблемою для цих країн є проблема паливно-енергетичного забезпечення, бо зумовлена вона монопольним станом Росії на нафтовому ринку Східної Європи.

Проблема ця не набула б таких драматичних форм, якби наш північний сусід не використовував свою тимчасову енергетичну перевагу у політичних цілях, головний зміст яких — створення жорсткої економічної і політичної залежності України від Росії, забезпечення її домінуючого стану в Східній Європі аж до знищення східноєвропейських країн.

Оскільки ХДПУ — партія, яка перебуває в опозиції не до держави, а до влади в цій державі, дозволю собі висловити кілька міркувань щодо кроків цієї влади і пропозицій.

Нерішуча і непродумана економічна політика наших владних структур по суті націлена на збереження адміністративної економіки з наданням їй приватнокомерційного характеру, але в усіх країнах Балто-Чорноморського регіону Східної Європи існують однакові проблеми в спілкуванні зі Сходом і аналогічні завдання — на Заході, а саме — усувати паливно-енергетичну залежність.

Економічна вигода у вирішенні питань паливно-енергетичного забезпечення Балто-Чорноморського регіону очевидна. Це покращило б ситуацію у виробництві, сприяло б зміцненню національних валют, зменшенню інфляції. Погодження економічної і паливно-енергетичної політики країн Балто-Чорноморського регіону створює добрі перспективи для співробітництва.

Спільна максимально незалежна від Росії автономна система забезпечення, постачання нафти може дозволити перейти цим країнам від стану виживання до стану розбудови національних держав, зменшити політичний тиск зі Сходу. А протистояти паливно-енергетичному шантажу самостійно нездатна навіть така багата і потенційно сильна країна, як Україна. Припустимо, в Росії немає прокомуністичних, прошовіністичних кіл. Припустимо, що там цивілізований уряд. Одначе територія, кількість населення, економічний потенціал Росії настільки велечезні, що жодна сусідня з нею держава на сході Європи неспроможна створити їй противагу. Навіть Україна. Тут немає балансу сил, і виникають умови для політичного домінування Росії.

Щоб зберегти стабільність і незалежну політику новоутворених держав, необхідний баланс сил шляхом економічної, торговельної, енергетичної, технологічної координації зусиль на основі консенсусу для реалізації і захисту своїх національних інтересів. Скоординована економічна політика Балто-Чорноморського регіону, особливо в галузі паливної енергетики, здатна нейтралізувати нафтовий диктат зі Сходу. Треба враховувати, що поклади нафти вичерпуються, не безмежні вони і в Росії. В майбутньому вона сама буде змушена купувати нафту. В такій перспективі роль побудови, наприклад, Балто-Чорноморського нафтового колектора важко переоцінити. Його треба створювати.

Ми повинні чітко усвідомити, що енергетичних перспектив на Сході немає, а за те, що нам пропонують, нас змушують розплачуватись власним національним майбутнім. Множинність же джерел постачання нафти для країн Балто-Чорноморського регіону можлива в першу чергу за рахунок будівництва морських терміналів. Україна і Литва уже прийняли рішення про будівництво таких терміналів в Одесі і Клайпеді. Це викликано тим, що Україна, Республіка Білорусь, Литва мають потужну нафтопереробну промисловість, потреба якої в нафті становить понад 100 мільйонів тонн на рік. У цих країнах існує також розвинена мережа нафтопроводів, за допомогою яких можуть бути взаємопов'язані нафтопереробні заводи, зовнішні нафтопроводи з Росії в Західну Європу, а також нафтові термінали. Головне — звести їх, щоб можна було приймати нафту.

Ми, зокрема, пропонуємо розпочати будівництво нафтопроводу Кременчук — Плещівка з чотирма насосними станціями, а також переобв'язку п'ятнадцяти діючих насосних станцій. Обсяг капітальних вкладень оцінюється в 114 мільйонів американських доларів. Для здійснення цього проекту потрібні рішення урядів і парламентів чотирьох держав з визначенням обсягу перекачування нафти, ступеня участі кожної країни у проекті.

Ці та інші питання були нещодавно порушені в Мінську на міжнародній науково-практичній конференції «Шляхи виходу із паливно-енергетичної кризи» країн Балтійсько - Чорноморського регіону. Конференція підготувала звернення до урядів і парламентів Республіки Білорусь, Латвії, Литви і України, де обгрунтовані пропозиції. Потрібна лише добра воля в активних діях для здійснення цього проекту. Це і буде однією із альтернатив економічного союзу, про потребу якого заявили пани Кучма, Черномирдін і Кебіч.

Віталій ЖУРАВСЬКИЙ,
голова Християнсько-демократичної партії України (ХДПУ).

ВІД РЕФЕРЕНДУМУ — ДО КОНСТИТУЦІЇ

ДО ПИТАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО РЕФЕРЕНДУМУ І БОРОТЬБИ НАВКОЛО НЬОГО

Точка зору

Після всебічного обговорення вимог страйкарів-шахтарів у постійних комісіях і на пленарному засіданні Верховна Рада України відповідно до пункту 18 статті 97 Конституції України та статті 46 Закону України «Про всеукраїнський та місцеві референдуми» прийняла 17 червня 1993 року постанову «Про проведення всеукраїнського референдуму про довір'я (недовір'я) Президенту, Верховній Раді України». Але дискусії навколо цієї постанови і самого референдуму не лише не припиняються, а навпаки — поширюються. Вони стосуються, зокрема, відповідності цієї постанови Конституції і Закону України «Про всеукраїнський і місцеві референдуми», доцільності проведення цього референдуму, майбутніх витрат на цей референдум тощо. У зв'язку з цим виникає потреба ще раз проаналізувати чинне законодавство України про всеукраїнський і місцеві референдуми, висловити свої міркування щодо законності і доцільності проведення референдуму про довір'я (недовір'я) Президенту, Верховній Раді України та внести відповідні пропозиції.

Що ж являє собою референдум? Відповідно до статті 1 Закону України «Про всеукраїнський та місцеві референдуми» референдуми — це спосіб прийняття громадянами України шляхом голосування законів України, інших рішень з важливих питань загальнодержавного і місцевого значення. Тобто референдум є вищою формою прямого народовладдя, яка характеризується тим, що народ, громадяни України безпосередньо приймають закони або інші рішення. Тим самим референдуми можна вважати формами прямого волевиявлення народу у вигляді певних правових актів. Разом з тим зміст Закону України про всеукраїнський та місцеві референдуми дозволяє тлумачити, розуміти це явище (референдум) значно ширше. Референдум можна визначити і як спосіб волевиявлення громадян шляхом голосування законів та інших рішень або дорадчого опитування з важливих питань загальнодержавного і місцевого значення.

Адже законодавець відносить дорадче опитування громадян, як видно із змісту статті 46 цього закону, не до якихось інших форм прямого народовладдя, а до певного виду, форми референдуму (консультативного референдуму).

Щоб уникнути такого неоднозначного тлумачення референдуму і тих дискусій, які виникли у зв'язку з прийняттям 17 червня 1993 року Верховною Радою України постанови «Про проведення всеукраїнського референдуму про довір'я (недовір'я) Президенту, Верховній Раді України», доцільно було б внести зміни до статті 1 закону в частині визначення референдуму.

Відповідно до юридичної природи референдумів та їх визначення має здійснюватись класифікація референдумів. Розрізняють, зокрема, обов'язкові і факультативні, конституційні, законодавчі і опитувальні (дорадчі).

Особливістю обов'язкових референдумів є те, що питання, які виносяться на них, не можуть бути вирішені інакше, ніж шляхом референдуму. В Україні це, як відомо, питання про реалізацію права народу України на самовизначення та входження України до державних, федеративних і конфедеративних утворень.

За Конституцією України та її Законом про всеукраїнський референдум (стаття 1) референдуми поділяються на всеукраїнський референдум, референдум Республіки Крим та місцеві (в межах адміністративно - територіальних одиниць) референдуми. На наш погляд, цю класифікацію слід доповнити поділом на звичайні (вирішальні) і консультативні референдуми, на ініціативні (за рішенням Верховної Ради) та імперативні (на вимогу встановленої законом частини громадян або народних депутатів) референдуми. Ініціативні референдуми, тобто ті, які проводяться за рішенням Верховної Ради, можуть бути скасовані нею (але, звичайно, лише за наявності вагомих підстав, які теж згодом слід передбачити законом). А імперативні референдуми можуть бути скасовані або змінені (в частині питань, винесених на референдум, тощо) лише населенням чи народними депутатами.

Під імперативними референдумами слід розуміти лише такі, яких вимагає установлена законом кількість населення (три мільйони громадян України, які мають право брати участь у референдумі) або не менш як половина народних депутатів України. Вимоги громадян або народних депутатів мають бути виражені в певних формах, передбачених статтями 14—22 Закону України про всеукраїнський і місцеві референдуми.

Тому спроба розглядати всеукраїнський референдум, призначений на 26 вересня, як референдум на вимогу громадян юридично необгрунтована. Вимоги страйкуючих шахтарів щодо проведення референдуму справді мали місце, але збирання відповідних підписів не проводилось. Верховна Рада прийняла рішення про проведення референдуму на пропозицію народних депутатів від відповідних округів.

Але головними проблемами референдумів є, звичайно, проблеми щодо предметів референдумів та питання, які не можуть виноситись на референдуми або можуть вирішуватись виключно всеукраїнським або місцевим референдумами.

Так, предметами всеукраїнського референдуму можуть бути: затвердження Конституції України, її окремих положень та внесення до Конституції України змін і доповнень; прийняття, зміна або скасування законів України чи їх окремих положень; прийняття рішень, які визначають основний зміст Конституції України, законів України та інших правових актів.

Ці питання, природно, можуть вирішуватись і Верховною Радою України, і всеукраїнським референдумом.

Виключно ж всеукраїнським референдумом вирішується питання про реалізацію права народу України на самовизначення та входження України до державних федеративних і конфедеративних утворень або вихід з них (стаття 5). Це зумовлено насамперед доленосним характером цих питань.

Разом з тим певне коло питань за чинним Законом про всеукраїнський та місцеві референдуми не може виноситися на референдуми. Так, на всеукраїнський референдум не виносяться питання, віднесені законодавством України до відання органів суду і прокуратури; питання амністії і помилування; питання про вжиття державними органами України надзвичайних і невідкладних заходів щодо охорони громадського порядку, захисту здоров'я та безпеки громадян; питання, пов'язані з обранням, призначенням і звільненням службових осіб, що належать до компетенції Верховної Ради України, Президента України та Кабінету міністрів України (стаття 5).

Ця стаття Закону України про всеукраїнський і місцеві референдуми практично дає відповідь на питання про відповідність цьому законові постанови Верховної Ради України від 17 червня 1993 року «Про проведення всеукраїнського референдуму про довір'я (недовір'я) Президенту, Верховній Раді України»: відповідно до частини 3 статті 46 цього закону положення статті 5, частина 3, названого закону застосовується і до дорадчого опитування громадян України (консультативного референдуму) і серед питань, які не можуть виноситись на всеукраїнський референдум, питання про довір'я (недовір'я) Президенту, Верховній Раді України не передбачено. Отже, правових перешкод для проведення референдуму нема. Тлумачити ж у даному разі так, що Президент України є службовою особою, яка обирається, призначається або звільняється Верховною Радою, будь-яких підстав немає. Референдум треба проводити. А питання референдуму — про довіру (недовіру) — в цивілізованому світі вже давно стало політичною традицією.

Як же йде підготовка до всеукраїнського референдуму? 29 липня цього року відбулося перше засідання Центральної комісії з всеукраїнського референдуму, на якому був розглянутий комплекс питань, пов'язаних з організацією і проведенням всеукраїнського референдуму 26 вересня цього року. Затверджено календарний план основних організаційних заходів з підготовки і проведення всеукраїнського референдуму, форми документів, кошторис видатків, інші організаційні заходи. Комісіям з всеукраїнського референдуму Республіки Крим, обласним, Київській і Севастопольській міським, районним, міським, районним у містах, дільничним комісіям було затверджено лист-роз'яснення з питань застосування законодавства про референдум. Усе це свідчить про готовність до проведення всеукраїнського референдуму, призначеного на 26 вересня цього року. Разом з тим постало питання про проведення пленарного засідання Верховної Ради України щодо повторного розгляду питання про проведення всеукраїнського референдуму про довір'я (недовір'я) Президенту, Верховній Раді України. На цьому пленарному засіданні доцільно було б додатково винести на всеукраїнський референдум й ряд інших питань.

Серед найголовніших з них — про державний устрій України (федеративний чи унітарний), форму правління (парламентську чи президентську республіку), впровадження приватної власності, виборчу систему України тощо. Це дало б змогу в майбутньому врахувати громадську думку під час прийняття нової Конституції і прискорити цю подію.

Віктор ПОГОРІЛКО,
завідуючий відділом, доктор юридичних наук, професор;
Микола МАЛИШКО,
старший науковий співробітник, кандидат юридичних наук, член Центральної комісії з всеукраїнського референдуму.

Польовий стан

КРАДУТЬ... ХЛІБ

На період жнив у кожному господарстві Волині з числа дільничних інспекторів, службових осіб створено оперативні групи, які стежать за тим, щоб під час жнив був збережений кожен кілограм хліба. Але, як свідчать оперативні дані УВС Волині, на цьогорічних жнивах уже затримано 100 чоловік, які намагалися вкрасти зерно.

— Одна тонна зерна коштує сьогодні півмільйона карбованців. Деякі нечесні люди хочуть на краденому створити собі достаток,— так прокоментував ситуацію начальник координаційного центру зв'язків з громадськими організаціями і засобами масової інформації УВС Волинської області Анатолій Семенюк.— Наведу такі приклади. Старший майстер Іваничівського хлібоприймального пункту Катерина Узій, зловживаючи службовим становищем та підробляючи документи, викрала з названого підприємства 54 тонни пшениці й понад 5 тонн ячменю. Вартість краденого — 25 мільйонів карбованців. За даним фактом порушено кримінальну справу.

Та як було не стати на шлях злочину цій жінці, коли директор і головний інженер цього ж підприємства були для неї прикладом злодійства? Трач і Сорока шляхом оформлення фіктивної накладної намагалися прихопити чотири з половиною тонни зерна. Крім цього, керівні особи завантажили на хлібоприймальному пункті вагон зерна і відправили його на залізничну станцію, так би мовити, «для себе». Вартість злодійського наміру оцінена в 30 мільйонів карбованців.

Є випадки, коли хліб крадуть ті, хто його збирає і перевозить. Водій із сільськогосподарського об'єднання «Колос» Локачинського району Анатолій Скакун при транспортуванні зерна з поля на тік вкрав 2.610 кілограмів пшениці. Шофер із Камінь-Каширського району Федір Кузьмич зсипав понад 5 центнерів зерна на землю, а ввечері забрав його додому.

Є факти розбазарювання народного добра і самими керівниками. Голова сільськогосподарського підприємства «Нива» Рожищенського району Нікітін із завгоспом Брикайлом викрали і здали на Луцький спиртозавод 58 центнерів ячменю, за який одержали... 840 літрів спирту. Коли їх хотіли притягнути до кримінальної відповідальності, то депутати місцевої Ради не дали на це згоди. Прикладів, коли дорогоцінне зерно переводять на спирт з метою наживи, чимало.

Я б не хотів, щоб у читачів склалася думка, що на Волині все погано щодо зберігання і охорони зерна. Просто сьогодні не приховують, як це було в недалекому минулому, жодного злодійства. Є господарства, в яких під час жнив протягом багатьох років не було жодної крадіжки хліба. Одне з таких — «Промінь» Луцького району, яке очолює Володимир Ющук. Спільно з вартою порядку тут так організовано роботу, що кожен кілограм зерна на обліку і дбайливо зберігається.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

З наближенням заключних пленарних засідань сьомої сесії Верховної Ради України і початку роботи восьмої сесії у постійних депутатських комісіях Верховної Ради України і їх секретаріатах не припиняється законотворчий процес, іде підготовка напрацьованих законопроектів до подання їх сесіям на розгляд і виконується безліч поточних справ.

До Комісії з питань Чорнобильської катастрофи сьогодні надійшов протокол про співробітництво адміністрації зони відчуження Чорнобильської АЕС та екологічної лабораторії департаменту енергетики Сполучених Штатів Америки. Цей протокол завершив важливий підготовчий етап узгоджувальної роботи комісії Верховної Ради і Мінчорнобиля України з департаментом енергетики США і дав старт об'єднанню міжнародних зусиль у практичному вивченні екологічної обстановки і управління територіями, які зазнали радіоактивного забруднення. Уже в грудні цього року почнеться реалізація програми навчання українських спеціалістів радіологічної служби з питань порівняльної оцінки утримання зон відчуження в Україні і Сполучених Штатах Америки і їх наступна спільна робота в Іванківському і Поліському районах.

У рамках триваючого візиту федерального міністра оборони ФРН пана Рюе в Україну група депутатів бундестагу від кількох партій та представники головного штабу Збройних Сил Німеччини відвідали **Комісію Верховної Ради України з питань оборони і державної безпеки.** Обговорено подальший розвиток співробітництва на парламентському рівні у законотворенні з військової сфери, статус ядерної зброї на українській території, стан виведення Західної групи військ із території ФРН і будівництва житла для українських військовослужбовців.

Від комісії в зустрічі взяли участь заступник її голови Юрій Бабанський, секретар комісії Ігор Плосконос.

Комісія Верховної Ради у справах жінок, охорони сім'ї, материнства і дитинства проаналізувала питання соціального захисту сім'ї за умов перехідного періоду і працює над проектом закону про внесення змін і доповнень до Закону України про державну допомогу сім'ям з дітьми.

До речі, голова комісії Валентина Єщенко передбачає у четвер, 19 серпня, об 11 годині в залі № 11 в будинку № 18 по вулиці Грушевського зустрітися з журналістами і оприлюднити напрацьовані матеріали з проблем сім'ї в Україні.

Прес-центр Верховної Ради України.

Продиктовано в номер

«Якби я знала, сину...»

На Личаківському цвинтарі у Львові нині ховають лише найвидатніших городян. Щойно тут поховано 23-річного Романа Галазку, стрільця УНСО, що дістав важке поранення у боях під Сухумі й через п'ять днів помер у Тбіліському військовому госпіталі. Похорони нагадували мітинг, де йшлося про героїзм і патріотизм. Мати сказала лише кілька слів: « Чому ти не сказав мені, сину, куди йдеш? Я б тебе не пустила».

А за тиждень до того на пишному весіллі командира Львівської крайової команди УНСО Олега Вітовича, який поки що не побував на війні, численні гості, зібравшись у ресторані «Славутич», вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання.

Стадіон «Металург» у дні свята

Протягом двох днів триватимуть великі концертні вистави «Зоряний дощ», присвячені Дню незалежності України, на центральному стадіоні «Металург» у Запоріжжі.

Оголошено, що перед запоріжцями та гостями міста виступлять Алла Кудлай, Віталій Білоножко, Володимир Кузьмін, а також групи «На-на», «Комбінація» та ін.

Для глядачів буде проведено грошово-речову лотерею (квиток, що бере участь у розиграші, коштує 10 тис. карбованців), на щасливчиків чекають легкові автомобілі, інші цінні речі. Генеральним спонсором свята виступила запорізька фірма «Світлана ЛТД».

Сесія ВР Криму буде скликана орієнтовно 8 — 9 вересня

На робочій нараді у Верховній Раді Криму, яка відбулася в Сімферополі, обговорювалось питання збирання врожаю і продажу хліба державі. Урожайність зернових колосових невисока: близько 30 центнерів з гектара, що значно менше минулорічного показника і сьогорічного стосовно південних областей України. По продажу хліба державі Крим також «пасе задніх». Голова ВР Криму М. Багров підкреслив, що певну надію республіка має на домовленості, досягнуті з Башкортостаном і Татарстаном щодо постачання на півострів нафтопродуктів за бартерними угодами.

Як ми вже повідомляли, зусиллями «Республиканского движения Крыма» і федерації незалежних профспілок Криму зібрано 195 тисяч підписів (потрібно 185 тисяч) за проведення референдуму по відставці ВР Криму і її Голови. У зв'язку з цим слово на нараді було надане голові Центровиборчкому Криму Вікторові Алсуф'єву. Він сказав, що надто багато порушень законодавства допущено при збиранні підписів, а тому вирішено перевірити достовірність абсолютно всіх підписів, що займе чимало часу. Рішення Цетровиборчкому щодо зініційованого референдуму будуть оголошені пізніше. Вирішено скликати сесію ВР Криму орієнтовно 8—9 вересня, на якій розглянути запропонований Головою Ради Міністрів Криму Борисом Самсоновим склад нового уряду. А відтак, через тиждень, на пленарному засіданні кримського парламенту будуть обговорені законопроекти «Про вибори ВР Криму» (до речі, вже прийнятий у першому читанні) і «Про Президента Республіки Крим».

«БУМЕРАНГ» ДОБРОЇ СПРАВИ

В одному з минулорічних травневих номерів наша газета розповіла про дарунок, який зробив Київській дитячій лікарні № 9 Віктор Бондаренко — один з власників всесвітньовідомої транспортної фірми «ІНТЕРДІН АГ». Тоді медики отримали установку для очищення води від шкідливих домішок та радіації. На фото до матеріалу киянка Софія Скачко впізнала брата, якого розшукувала довгі роки.

Нещодавно пан Віктор знову приїхав в Україну. І теж з подарунками. Це апарати для електрокардіограм від відомого виробника медичної техніки та обладнання фірми «Сіменс» та апарат УЗІ від самого гостя. Під час цієї поїздки і відбулася зустріч брата з сестрою. Так несподівано газетна публікація звела дві долі.

Володимир СНІТКО.

Київ.

Реалії

КОМУ БУТИ МЕРОМ... ОБДУМУЄ ТОРГІВЛЯ

Під таким, дещо сенсаційним, заголовком харківська міська газета «Слобода» повідомила про те, що публічна заява мера Харкова Євгена Кушнарьова балотуватися на голову Харківської міськради наступного скликання не обійшла увагою й таких «близьких» до політики людей, як деяких колишніх і нинішніх керівних працівників міської торгівлі. Зібравшись наступного дня після заяви Є.Кушнарьова на своєму сході, вони вирішили його більше в мери не пускати. Що саме не поділив з «купцями» — газета не повідомляє. Відомо лише, що на зборищі сильних цього світу вирішено «штовхнути» на голову міськради більш гідного кандидата — колишнього директора однієї із харківських крамниць.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Знай наших!

КРАСТИ — НЕБЕЗПЕЧНО. Б'ЮТЬ!

У ніч з 24 на 25 липня двадцятирічні московські бомжі завітали у Хмельницький і «роззули» легкову автомашину. За справу взялися приватні детективи з товариства автолюбителів. Вже о третій годині ночі на Богдановім майдані перед залізничним вокзалом зловмисники Валентин Ільїн та Андрій Іщук були спіймані. «Розслідування» проводилося у присутності подорожуючих громадян, водіїв таксі. З крадіями не панькалися. І ніхто їх не боронив. Навпаки, перехожі коментували «допит» із застосуванням сили в основному так:

— Що це биття дасть. За крадіжки треба отако на площі руки відрубувати, якими крали. Тоді буде порядок.

Після таких коментарів бомжі заволали:

.— Віддайте нас міліції! Міліціє, рятуй!

— Е, ні, легким переляком не відбудетесь! Зізнавайтесь, де діли колеса! А там вже побачимо...

Через півгодини молодики показали схованку коліс. За цей час їм дісталося так, що надовго забудуть дорогу до Хмельницького.

Зрештою, всі «приватники», що були задіяні у пошуковій «операції», переконані у більшій ефективності прямої боротьби з крадіями коліс, автомобілів, аніж з допомогою неповоротких правоохоронних служб і гуманним радянським законодавством.

На завершення додамо, що в Хмельницькому у такі шори потрапляють не тільки зальотні, але й доморощені злодії. Спійманих на гарячому б'ють, як сидорових кіз.

А для того, аби оперативніше виловлювати злодюг, «приватники» встановили таємні дозори. До цієї «служби» залучають і собак, які показують високу результативність.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

Добра вість

«ВІКТОР» ОБІЦЯЄ БЕНЗИН

В Україні щороку видобувається більше 4 мільйонів тонн нафти, і приблизно половина її надходить із сумських свердловин. Сумська область щодо забезпечення пально-мастильними матеріалами має певні переваги перед іншими регіонами — можливість користуватися власними нафтопродуктами.

Звичайно, переваги ці мізерні, але, здається, вони скоро стануть зримішими. В обласній держадміністрації відбулася нарада, на яку були запрошені спеціалісти фірми «Віктор». Останні переконані, що Сумщина має шанси найближчим часом стати першопрохідцем у переробці українських нафтопродуктів. Підприємці мають нову технологію переробки нафтогазопромислових відходів. Це «ноу-хау» дозволить не тільки одержувати додаткове пальне, а й значно зменшити викиди шкідливих речовин в атмосферу. Фірма «Віктор» тісно співробітничає із сумськими науковцями. З їх допомогою розроблено технологію одержання бензину з газового конденсату.

Днями на кількох свердловинах області почнуться випробувальні роботи. Якщо вони пройдуть успішно, Сумщина невдовзі почне одержувати додаткову кількість пального, зокрема високооктанового бензину.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

Диваки

ЗА ЩУЧИМ ВЕЛІННЯМ?

Тижнів зо два тому у Дніпропетровську поширилася чутка, наче якісь диваки безкоштовно роздавали народу розтале морозиво. «Некондицію», мовляв, за гроші не беруть, а пропаде ж, викинеться на смітник. А щойно ще більш вражаюча новина облетіла місто. Дядько зупинив машину, в якій була жива риба, причому переважно щуки, і гукнув: «Налітай, хто хоче, бери, скільки влізе — віддаю безплатно». І віддав. А пояснив ніби ось як свій вчинок: магазини і холодильник, куди звертався, відмовилися від товару, що швидко псується, тож не пропадати добру.

Міська газета «Наше місто», котра ретельно фіксувала ці чутки, тепер прогнозує, які делікатеси приховуються у схованках, що можуть пропасти. Городянам рекомендують стежити за таким «ринком».

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Пригоди

Моряк моряка...

Теплохід «Таллия» під мальтійським прапором і з українським екіпажем удостоївся честі очолити караван суден при проходженні Суецького каналу. Спеціальною радіограмою подяку екіпажу висловила адміністрація цієї водної артерії. Така шана — за порятунок єгипетських моряків, що зазнали аварії в Червоному морі.

Одержавши сигнал біди, капітан «Таллии» Ігор Волохов негайно змінив курс судна. Пошуки ускладнювало те, що сила вітру досягала 7 балів, а піщана буря з Аравійського півострова надто обмежувала видимість. Та все ж незабаром теплохід «Хамада», що, як пізніше з'ясувалося, одержав пробоїну і тепер його зносило течією на рифи, вдалося виявити. Неподалік хвилі розгойдували плоти з єгипетськими моряками. Одесити чітко організували рятувальні роботи, всі десять членів команди «Хамади» були підняті на борт «Таллии», а пізніше висаджені в порту Суец. Чорноморці пропонували організувати рятування й самого судна, що потрапило в біду, та згоди на це його власників не одержали.

Одеса.

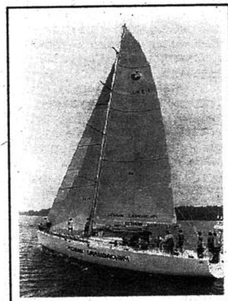
Вітаємо!

Перші дванадцятеро

На Набережній Запоріжжя (в районі бульвару імені Тараса Шевченка) відбулися урочисті проводи яхти «Гетьман Сагайдачний», яка щойно вироблена в Харкові і доставлена на береги Славутича. В екіпажі — 12 чоловік. Це — перша українська яхта, котра візьме участь у престижній навколосвітній міжнародній гонці «Уітбред». Судно прямує до Англії, звідки почнеться гонка.

Олександр МИХАЙЛЮТА.

На фото «Укрінформ»: яхта біля причалу.

У групі ризику — поповнення

В Одесі, яка міцно утримує першість у кількості ВІЛ-інфікованих серед міст України (понад сорок чоловік), зареєстрована чергова жертва страшної хвороби — 30-літня одеситка. Рід занять цієї жінки — бізнес-туризм. Трохи раніше зареєстровані ще двоє ВІЛ-інфікованих, що працюють у цій же сфері. Як результат, тих, хто причетний до бізнес-туризму, медики змушені віднести до групи ризику зі СНІДу.

Георгій ВОРОТНЮК.

ЛАТИНОАМЕРИКАНІЗАЦІЯ УКРАЇНИ: РЕАЛЬНІСТЬ ЗАГРОЗИ

Точка зору

Перед Україною та іншими колишніми республіками СРСР постала загроза синдрому латиноамериканізації. Тобто перетворення на паралізовані економічно, а відтак і політично, нові маріонеткові держави.

З досвіду країн Латинської Америки, Африки та інших колишніх колоній ми повинні усвідомити, що опиняємось між двох вогнів. З одного боку — російський імперіалізм, який прагне відродити свій політичний вплив і економічну залежність нових країн, колишніх республік СРСР. А з другого — західний капітал, який шукає насамперед економічної вигоди для капіталовкладень, не надто переймаючись тим, якого роду устрій пануватиме в колишній радянській колонії.

Згадаймо історію. Після ослаблення впливу Іспанської метрополії на колишні колонії, до Латинської Америки почав торувати дорогу великий капітал США, Великобританії та інших економічно розвинених країн. Значні капіталовкладення в «хвору» економіку дали розвиненим країнам можливість контролювати економічне становище більшості латиноамериканських держав.

При цьому в багатьох з них в той чи інший період через економічну нестабільність до влади приходили шляхом військового перевороту тоталітарні режими.

Чи цікавило тоді США та інші розвинені країни Заходу, яка влада панує в Парагваї, Бразилії, Аргентині, Чилі, Нікарагуа? Аж ніяк. Мало того, в багатьох випадках саме американський капітал підтримував антидемократичний тоталітарний режим, аби здійснювати в країні власну економічну політику.

Жорстокі часи військових диктатур відомі були громадськості цивілізованого світу. Але Заходові вигідна тоталітарна влада десь далеко від його кордонів, бо з диктатором легше домовитись, аніж з демократичним парламентом чи ліберальним президентом.

Та облишу розповідати історію Латинської Америки. Проводячи паралель з Україною, чи не бачить нас Захід такими ж, як свого часу латиноамериканські країни? Чи не загрожує нам же, що Захід підтримає той чи інший жорсткий тоталітарний режим і в Україні, аби легше керувати нею?

Робиться це негласно, але послідовно. Економічну блокаду України та прибалтійських країн з боку Росії розвинені держави практично не помічають. За дипломатичного невтручання в політичні справи іноземні експерти настійно рекомендують країнам екс-СРСР підписати договір СНД, за який так уболіває Росія. Напевно розрахунок простий — краще мати справу з одним президентом, який керуватиме діями невеличких країн. Тому-то економічно розвинені держави більшість фінансових ін'єкцій спрямовують у Москву і потурають Росії в намаганнях встановити втрачене панування над колишніми «колоніями» — нині незалежними державами. І тільки через загрозливу політичну нестабільність у Росії і володіння нею ядерною зброєю Захід все ще утримується від безпосередньої підтримки реваншистських настроїв великодержавних шовіністів знову стати «старшим братом» для нових держав на терені колишнього Союзу.

Отже, усякого роду тоталітарна структура неприйнятна для України. Тільки широким демократичним, антиімперіалістичним фронтом йдучи на розбудову економіки власними силами, може здобути наша Українська держава справжню незалежність, яка насамперед спиратиметься на сталу економіку.

Юрій ПОКАЛЬЧУК.

У кожного по-своєму

Угоди про демонтаж ядерних озброєнь колишнього Радянського Союзу досягнуто між Росією та Україною, повідомило інформаційне агентство Ассошіейтед Прес. Про це заявив журналістам у Стокгольмі російський міністр закордонних справ А.Козирєв, який перебував у Швеції з офіційним візитом. Крім того, наголосив він, згаданий документ буде пiписано найближчими днями.

Втім, у інформації про цю ж подію, яка надійшла від агентства Рейтер, вже не згадуються слова А.Козирєва щодо підписання угоди найближчим часом. За Рейтером, глава російського зовнішньополітичного відомства лише заявив, мовляв, у цьому питанні позиції двох країн наблизилися.

На війні, як на війні

Про права людини забувають

Правозахисна організація «Міжнародна Амністія» свідчить, що грузинські війська несуть відповідальність за численні правопорушення: захоплення заложників, позбавлення людей волі тільки за їх національну приналежність. У звіті, який оприлюднено в Лондоні, стверджується, що заарештовані зазнають тортур і насильства. У документі також сказано, що грузинські і абхазькі війська свавільно страчують людей.

А тим часом група представників російського держкомітету з надзвичайних ситуацій виїхала до Абхазії. Вона перевірятиме інформацію про порушення прав людини. Грузинські офіційні особи, зокрема, попросили цю групу перевірити повідомлення про порушення прав грузинських громадян.

Актуально

ВИННИХ СЛІД ПОКАРАТИ

Постійне представництво України при Організації Об'єднаних Націй надіслало генеральному секретарю ООН і голові Ради Безпеки листа, в якому, зокрема, говориться:

11 серпня під час рекогносцирування в районі зони безпеки Жепа у бронетранспортер українського батальйону в складі сил ООН з охорони в колишній Югославії потрапила протипіхотна міна. В результаті підполковник Віктор Сливний загинув, а два інших офіцери з українського батальйону — майор Петро Ковальчук і капітан Сергій Кулаков — поранені.

Постійне представництво України при ООН висловлює своє обурення у зв'язку з цим злочином і вимагає вжити заходів з метою припинення обстрілів казарм, мінування доріг та інших ворожих акцій проти персоналу сил ООН з охорони.

Постійне представництво України при ООН висловлює надію, що ООН зробить все необхідне для надання компенсації сім'ї Віктора Сливного, а також, що пораненим українським офіцерам буде забезпечена необхідна медична допомога.

Постійне представництво України зажадало від генерального секретаря ООН вжити відповідних заходів з метою розслідування даного випадку й покарання винних у цій трагічній події.

УКРІНФОРМ.

У БОРГАХ — НАЧЕ У ШОВКАХ

Тільки за останніх півтора року борг Киргизстану Росії становив 34, Казахстану — 16, Узбекистану — 13 мільярдів рублів. І перш ніж розраховувати на нові поставки, республіці треба погасити стару заборгованість. Адже після введення власної валюти відносини Киргизстану з деякими партнерами в рамках СНД помітно погіршилися. Якщо з Росією і Казахстаном вдалося домовитися і відстрочити платежі на 7 і 5 років відповідно, то Узбекистан бажає одержати свої кошти до 1995 року і неодмінно у ВКВ.

Нині у Міністерстві торгівлі республіки переглядаються колишні економічні угоди — у бік їх зменшення. Основний наголос робиться на придбанні найнеобхіднішого: зерна, нафтопродуктів, вугілля, лісу. Не виключено, що до розряду гостродефіцитних продуктів може незабаром потрапити навіть сіль. Адже Україні — основному постачальнику цього продукту — Киргизстан заборгував 2 мільярди рублів, віддати які найближчим часом не має можливості.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Фотофакт

ВИРІШИЛИ НЕ ЧЕКАТИ ЗИМИ

Ще донедавна в секторі Газа та на окупованому ізраїльтянами Західному березі ріки Йордан тривали демонстрації палестинців, які вимагали повернення (на знімку) на батьківщину 395 депортованих земляків. Як відомо, вислані після вбивства п'ятьох ізраїльських військовиків у грудні минулого року палестинці протягом декількох місяців вимагали, щоб власті дозволили повернутися додому відразу всім. Проте Ізраїль заявив, що це питання може бути вирішене не раніше грудня. Минулої неділі депортовані погодилися все ж таки на ізраїльський компромісний план, згідно з яким більше половини з них зможе повернутися вже протягом наступного місяця.

Експрес-інформація

Азербайджан втрачає населені пункти

Райцентр Фізулі оточено вірменськими військами. Після запеклих боїв азербайджанська сторона втратила села Юхари, Ягливенд і Геракуллу, що поблизу Фізулі. Про це заявили представники Міністерства оборони Азербайджану. У розповсюдженому цим відомством повідомленні стверджується, що в результаті останніх наступальних операцій вірменської сторони Азербайджан може втратити сусідні з Фізулинським Кубатлинський і Зангеланський райони.

Тим часом

За останніми повідомленнями, підрозділи вірменської армії поновили наступ на північ від Агдама. У бойових діях застосовують бронетехніку. Уряд Ірану у зв'язку з цим висловив Вірменії протест і зажадав негайного припинення бойових дій.

Роз'єднання військ затримується

Грузинська й абхазька сторони порушують графік роз'єднання й виведення військ із зони конфлікту. Про це повідомив керівник російської групи спостерігачів у комісії з урегулювання абхазького конфлікту. Він, зокрема, наголосив, що більшість підрозділів конфліктуючих сторін і досі продовжують займати бойові позиції, внаслідок чого роз'єднання військ затримується.

Не завадить і в США повчитися

Досягнено домовленості щодо військового співробітництва США та Монголії. У ході візиту начальника генерального штабу збройних сил Монголії Р. Гави до Сполучених Штатів сторони домовилися, зокрема, про підготовку в США молодших командирів монгольської армії. Р. Гава заявив, що раніше його держава отримувала допомогу від колишнього СРСР, а нині орієнтується як на Росію, так і на США.

Польові командири порозумілися з прикордонниками

Ситуацію на таджицько-афганському кордоні контролюють прикордонники РФ. Спроби озброєних антиурядових груп перейти з території Афганістану до Таджикистану відбиваються прикордонниками, силами 201-ї мотострілецької дивізії, а також спецпідрозділами урядових військ Таджикистану. Про це повідомили представники командування групи прикордонних військ РФ у Таджикистані. Вони також додали, що на ділянках Пяндського та Московського прикордонних загонів відбулися зустрічі представників командування з афганськими польовими командирами, в ході яких афганська сторона пообіцяла присікати спроби антиурядових таджицьких сил перейти кордон.

Гагаузія планує вступити до СНД

Про це заявив голова державного управління з іноземних справ цієї самопроголошеної республіки П. Завричко. Він, зокрема,сказав, що на зустрічі керівника Гагаузької Республіки С. Топала з Надзвичайним і Повноважним Послом РФ у Молдові Б. Плечко керівник Гагаузії відкрито заявив про своє бажання бачити республіку суб'єктом СНД.

За повідомленнями наших власних кореспондентів і зарубіжних інформагентств.

Корабели миколаївського ВО «Суднобудівний завод імені 61 комунара» завершили будівництво рефрижератора «Seafrost» — одного з десяти суден, замовлених грецькою фірмою «Лавінія». За оцінками міжнародних експертів, незважаючи на всі труднощі та негаразди нашої економіки, комунарівці не лише своєчасно, а й високоякісно виконали замовлення. Серед тих, хто доклав чимало зусиль до народження нового морського лайнера, — бригада Василя Куцика (на фото), яка виконувала складання. Хлопці впевнені за своє дітище: не підведе, не посоромить землю, на якій побачило море.

А на черзі у комунарівців — наступне судно з грецької серії.

Фото Бориса РИБАКОВА.

У БАНКРУТА — ХВАТКА СПРУТА

Борг науково-виробничого об'єднання «Ротор» — 3,0 мільярда карбованців, 21,066 мільйона доларів США. Реалізація продукції—284,7 мільйона при зарплаті 240 мільйонів карбованців. (З наказу-постанови по НВО «Ротор» від 12.04.93р.)

Маніловські прожекти колишнього генерального директора «Ротора», відомого у свій час генсеківського «прораба перестройки» Аліма Чабанова, закінчилися крахом не лише для нього, а й усього об'єднання. Багатомільйонні, в тому числі й валютні, кредити, розтринькані ним на міфічні проекти та до чиїхось кишень, спричинили звільнення його з посади, кримінальну справу і нищівне банкрутство «Ротора».

Багатотисячні трудові колективи об'єднання, доведені «чабановщиною» до відчаю, стали перед дилемою: йти у безробітні чи боротися за своє існування. Проектно-будівельний комплекс НВО на конференції трудового колективу вирішив власну долю так: вийти зі складу збанкрутілого об'єднання і податися на «свій хліб» — тобто, стати орендарями. У травні цього року Черкаський міськвиконком зареєстрував нову орендну організацію — «Будполісервіс». Тепер, здавалося б, відкрився неозорий простір для самостійного «плавання». Так міркували будівельники, приміряючи на себе переваги оренди.

Інакше думало керівництво «Ротора». Новопризначений генеральний директор НВО Володимир Підгорний категорично відмовився відпустити «на волю» будівельний комплекс. Назвав дії «Будполісервісу» розтягуванням державного майна і «авантюрою чистої води». Дай, аргументував, одним — й інші захочуть «урвати». У руслі подібної логіки з'явилися накази, за якими тимчасово призупинено спорудження і фінансування будівельних об'єктів, за винятком трьох житлових, і закрито рахунки окремих підприємств об'єднання, в тому числі й управлінь будівельного комплексу. Так «перекрили кисень» неслухняним.

Однак рада орендарів «Будполісервісу» вирішила не здаватися і звернулася до Мінмашпрому України з проханням дозволити колективу перейти на оренду. Голова ради орендарів В. Старченко на прийомі в заступника міністра Л. Колісниченка виклав суть конфлікту. У розмові тоді взяли участь начальник управління №11 М. Єрьомін, його заступник В. Старовойда, начальник управління №6 В.Лисенко і заступник генерального директора «Ротора» А.Гордєєв.

Згодом для остаточного розв'язання проблеми до Черкас виїжджали представники двох главків А.Корнієнко та В. Брутко. Після численних переговорів, листів, запитів і консультацій міністерство, «враховуючи те, що вихід на оренду зобов'яже об'єднання «Ротор» працювати з будівельним комплексом на договірних зобов'язаннях», відмовило «Будполісервісу» у праві працювати на орендних засадах.

Обласний фонд державного майна як орендодавець теж, у свою чергу, не дав згоди на укладення договору, бо, як випливає з Декрету Кабінету міністрів, для цього необхідне «добро» відповідного міністерства.

Тоді рада орендарів звернулася до обласного арбітражного суду з позовом на «Ротор», а «Ротор» — до міськвиконкому з вимогою про визнання реєстрації орендного колективу «Будполісервіс» за недійсну. Коло замкнулося. Арбітражний суд «заморозив» виконання наказів генерального директора НВО щодо реорганізації будкомплексу, проте винести чіткий вердикт стосовно затяжного конфлікту поки що не в змозі. Бо законодавець записав туманно: міністерство може відмовити колективу у виході на оренду у випадках, передбачених законом. Однак самого закону, чи хоча б переліку тих злощасних випадків, забули чи не захотіли додати. Без такого уточнення будь-яке міністерство діє на власний розсуд: хочу — дам «вільну», хочу — ні. І звинуватити його згідно із законом немає в чому. Хіба що в зашкарублому консерватизмі та монополізмі. Хоч, до речі, за законами здорового глузду, розпоряджатися державною власністю, а отже давати чи ні згоду на її оренду, має орендодавець — Фонд державного майна, а не міністерство. І доки так буде, трудові колективи позбавлені елементарного права — взяти відповідальність на себе, працювати на свій страх і ризик. Тож, слухаючи пристрасні виступи народних депутатів та інших державних мужів про хід економічної реформи,мимоволі думаєш: законодавчий хаос навколо оренди — це від невиправної недолугості чи навпаки — від тверезого розрахунку, спрямованого на гальмування стабілізаційних процесів в економіці?

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Точка зору

ЦІНИ — НИЖЧЕ, РИНОК — БЛИЖЧЕ

«У вашій країні все роблять не так. Наприклад, в економіці, як у поганому війську, є тільки дві команди: «Заряджай!» та «Стріляй!», а команду «Цілься!» — забули», — так казав про нашу економіку американець, який хотів створити «джойнд венчер» (спільне підприємство). Образливо. Та, мабуть, щось у тому є. Треба бути самокритичними. Чому ми копіюємо економічні заходи? Чому цураємося свого? Хіба в нас люди — дурніші, а земля — гірша?

Життя наше склалося так, що нам треба йти раціональним шляхом. Якщо не маємо необхідного вдосталь, то мусимо спершу міркувати, куди витрачати те, що маємо. Це зрозуміло ніби всім. Але... Як бовдури, продовжуємо копіювати чуже, хоча маємо власний досвід. У 1947 році, наприклад, провели грошову реформу з обмеженим обміном. Це дало можливість вилучити з обігу «зайві» гроші, зменшити їхню масу, знизити ціни майже на всі товари.

Чому в «них» підвищують ціни? Та тому, що держава там є гарантом наявності усіх товарів, потрібних населенню. Кожний власник вкладає свій капітал у галузь, де можна одержати найбільший прибуток. Від того різко зростає кількість товарів, що приводить до зниження цін, яке спонукає усіх вкладників якомога швидше забрати свої капітали з цієї галузі. А держава має тримати частину капіталів саме тут, щоб забезпечити населення необхідними товарами, які виробляє ця галузь. Звідси і дії держави щодо підвищення цін на товари даної галузі.

Гляньмо ж, що робиться у нас. Товарів не вистачає. Держава за цих умов йде «їхнім» шляхом. Тобто підвищує ціни. А щоб не було соціального вибуху, підвищує і платню. Справді, така «метода» забезпечення зниження попиту існує. Ціни — вище, попит — нижче. Але цей шлях для нашої держави хибний. Бо фактично забезпечення населення не кращає. Тобто держава своїх функцій не виконує. Що ж робити?

Стрижневим залишається питання плановості. Бо стихійне вкладання капіталів призводить капіталістичні країни, врешті-решт, до глибоких економічних криз. Виявивши це, президент США Франклін Рузвельт під час «Великої кризи» видав декрети, за якими усе господарство країни поділялося на 17 частин, кожна з яких сама визначала, скільки та яких товарів має виробляти, в яку ціну та на яких ринках ці товари мають бути реалізовані (в якій кількості та якою саме фірмою), яку платню при цьому має одержати виробник.

Введенням до капіталістичної економіки елементів планування було досягнуто стабільності, до мінімуму зведено кризу. Отже, треба вчитися чужого, але й не забувати свого, удосконалювати економічну систему, а саме — запроваджувати елементи ринку.

Чи можна зробити це тепер? Так, але мусимо впровадити такі заходи:

провести грошову реформу з обмеженим обміном грошей;

ввести карткову систему розподілу товарів;

зменшити ціни на товари, які надаються за картками;

ввести державне замовлення на усі товари, які надаються за картками або які необхідні для забезпечення потреб держави;

товари, які вироблені поза державним замовленням (тобто понад нього), реалізуються за ринковими цінами;

виробники, які виконали державне замовлення, сплачують з виручки якнайменший податок.

А тепер детально про кожен з цих заходів. За картками мешканець України має одержувати всі товари з «кошика споживача», який визначено ООН. Отже, громадяни України матимуть мінімум, необхідний для життя. Ті, хто приїжджає в Україну, мусять купувати картки на валюту своєї країни.

Маємо ввести гривню, номінал якої повинен не менш ніж у 100 разів перевищувати купон. Необхідно провести обмежений обмін грошей. Як саме? Спершу визначити, скільки місяців працювала людина з 1961 року (остання грошова реформа). Це число перемножити на середньомісячну (за статзвітами) плату. Цю ж кількість місяців перемножити на середньомісячні витрати (за статзвітами). Від першого добутку віднімаємо другий і одержуємо максимальну суму грошей, які можна обміняти за встановленим між гривнею та купоном співвідношенням. Що ж до 1990-1992 років, методика розрахунку має бути інша. Цей захід сприятиме вилученню грошей, здобутих нечесним шляхом, зменшенню грошової маси, підвищенню значущості валюти, створенню запасу, який дасть можливість знизити ціни на товари (треба також врахувати, що всі ціни мають бути «приведені» до гривні).

Усі товари за картками треба реалізувати за зниженими цінами, а їх встановлювати, виходячи з того, що «кошик споживача» має коштувати стільки, скільки становить мінімальна пенсія.

Все, що підприємство випускає понад державне замовлення, є його власністю і може бути реалізоване ним за ринковими цінами. Держава не може втручатися у цей процес. А з виручки від реалізації цих виробів держава має брати найменший податок. Тож, щоб одержати прибуток, виробник має випустити більше продукції, «підштовхуючи» тим розвиток та розширення ринку, ринкових відносин.

У перспективі збільшення кількості товарів приведе до зниження цін. І, нарешті, настане час, коли ціни ринкові та з «кошика споживача» зрівняються. Тоді потреба у картковій системі відпаде. І країна перейде на господарювання за ринкових умов.

Природно, що в житті все це відбуватиметься багато складніше. Насамперед тому, що наявні органи контролю неспроможні забезпечити належного розподілу товарів за картками. Тому віце-прем'єр-міністр пан В.Пинзеник у своїх відвідах у Верховній Раді «відвів» карткову систему, «бо високий рівень скорумпованості влади не дасть можливості контролювати розподіл за картками».

Але ж хіба може Україна називатися державою, а уряд — урядом, якщо не можуть налагодити контроль?

Декотрі вважають, що причина тих відмов у іншому — в несхожості інтересів урядовців та найменш забезпечених верств населення України: хіба урядовцям немає чого їсти або вдягти? Така несхожість зрозуміла. Та не слід забувати, що ланцюг не міцніший за свою найслабшу ланку, тобто в даному разі якість управління державою визначається станом цих верств населення, а не урядовця. Чомусь «державні голови» про це забувають.

Крім того, у збереженні наявної ситуації зацікавлені мафіозні структури та «двигун життя» у нашій країні — торгівля. Чому? Тому, що будь-яке поліпшення порядку у розподілі продуктів або інших виробів зменшить «здобутки» цих двох груп.

Маємо оригінальні проекти, маємо можливість з математичною точністю підрахувати, що саме одержить населення від впровадження тих проектів, маємо людей, які згодні взятися за реалізацію тих проектів не за гроші та пошану — задля людей. Але не маємо на це згоди людей, які вирішують, чи впроваджувати ті проекти чи ні.

Всі повинні пам'ятати, що країна обов'язково має зійти із «шляху в нікуди». Рано чи пізно це мусить статися. Але чим пізніше, тим гірше.

Геннадій ПАСТЕРНАК-ТАРАНУШЕНКО,
координатор Інституту державного управління і самоврядування Кабінету міністрів України.

Фото Михайла САЧКА.

УКРАЇНСКАЯ БИРЖА НЕДВИЖИМОСТИ

ДЕНЬГИ ДЕЛАЮТ ДЕНЬГИ

ГОСПОДА!
Вас приветствует департамент кредитных ресурсов Украинской биржи недвижимости «Кристина»!
Департамент кредитных ресурсов УБН «Кристина» сделает из Ваших денег

БОЛЬШИЕ ДЕНЬГИ!

ГОСПОДА!
Ежемесячно мы продаем кредитные ресурсы своих клиентов на сумму, превышающую

3 000 000 000 (миллиарда!)

карбованцев, а в ближайшее время намерены удвоить ее.

Господа кредиторы! Имеем честь доложить Вам: сегодня средняя ставка за кредит превысила 300% годовых! И это не предел! Сейчас речь идет о 400% и выше!

Мы, как и прежде, гарантируем кредиторам поручительство самых надежных банков Украины и нашу заботу об их деньгах, как о своих собственных.

Покупателям кредитов гарантируем юридическую безупречность, конфиденциальность и надежность всех финансовых операций.

**ДЕЛАЙТЕ ВАШИ ЗАЯВКИ ГОСПОДА!
ДЛЯ ВАС МЫ РАБОТАЕМ БЕЗ ВЫХОДНЫХ**

УДАЧИ ВАМ, ГОСПОДА, И ПРОЦВЕТАНИЯ!

Адрес: 252030, г. Киев, ул. Владимирская, 57.
Телефоны в г. Киеве:
224-55-81,
224-82-36,
224-14-98,
244-21-59.
Факс
(044) 244-18-80

Виставки

Американський Захід: спокуси і реальність

Європейцям ця «терра інкогніта» здавалася зворотним боком Місяця — прихованим від стороннього ока назавжди, але надзвичайно манливим. Та й на такій відстані її важко було осягнути розумом чи торкнутися рукою. Спокуса — величезні можливості цього терену — ставала непереборною.

«Понеділок, 28 липня 1887 року... Вчора у цій валці померла жінка. Вона залишила шестеро дітей, одній дитині виповнилося лише два дні. Бідна крихітка, краще б вона померла разом зі своєю мамою».

Щоденник Джейн Гулд Туєтіллотт

Щойно фургони прибували на місце, люди починали обробляти землю та будувати житло.

Бевера (Небраска), 8 жовтня 1865 р.
«Люба мамо!
...Тяжко живеться мені, відколи я дістався сюди, але я прагнув збудувати житло і мав або перемогти, або вмерти. Мені довелося дуже тяжко працювати з самого початку — я рано вставав, снідав та брався до роботи. Прокинувшись, я майже не присідав — лише на обідом — а спати лягав о дев'ятій чи десятій годині... Я зорав та засіяв близько 30 акрів минулої весни та зібрав добрий врожай...»

Лист Еда Деннелла

Так у 40-х роках минулого століття народився міф про Американський Захід як незайману землю, де «багатий дядечко Сем» чекає не дочекається шукачів кращої долі, щоб кожному з них подарувати ферму. І маси заповзятливих емігрантів з Європи й Азії ринули до родючих земель Орегону, пасовищ південного заходу, золотоносних просторів Каліфорнії, аби перетворити свою легенду в реальність.

Сьогодні нашим дітям, які мріють стати багатими бізнесменами, фермерами-мільйонерами, історію освоєння Американского Заходу можна розповідати як казочку про одне з великих переселень народів планети.

«... Тисячі відчайдушних шукачів пригод перетинали в 40-60-х роках минулого століття прерії... Більшість з них не були героями популярного міфу, а звичайними людьми — фермерами, які прагнули мати власну землю і обробляти її...

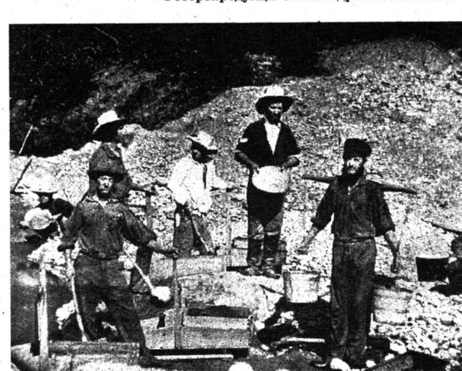
Але то була батьківщина індіанців, які бажали, щоб вона назавжди залишилася незайманою, незіпсованою...»

А продовження цієї «казочки-бувальщини» можна почути й побачити в столичному Будинку вчителя, де з ініціативи Американського дому в Україні відкрито фотовиставку «Американський Захід. Міф і реальність». Можливо, в цих портретах і сповідях хтось впізнає своїх предків, які також полишили колись Україну, щоб знайти власне щастя в штаті Орегон. Можливо, хтось із тих, чиї валізи вже спаковані, перед далекою дорогою за океан запримітить штрихи й до своєї майбутньої долі на чужині. І сувора реальність знову розвіє черговий міф. Історія повторюється.

Катерина КІНДРАСЬ.

На знімках: родина з Оклахоми біля своєї підземної оселі; золотошукачі в Каліфорнії (приблизно 1850 р.)

Фоторепродукції Олександра КЛИМЕНКА.

Юридична консультація

Дещо про відпустки

Надворі літо — пора відпусток. До редакції нашої газети щодня надходять листи із запитаннями щодо порядку надання відпусток. Сьогодні ми відповідаємо на деякі з них.

Чув, що в Росії для всіх встановлено мінімальну щорічну відпустку в 24 робочі дні. А як справи з цим в Україні?

В. Ковальчук.
Шепетівка.

Я працюю сторожем на будівництві. Мені вже протягом кількох років дають щорічну відпустку тільки на 12 робочих днів. А що з цього приводу записано у Законі?

Л. Герман.
Чернігів.

До прийняття закону України, який окремо регулюватиме питання відпусток, зберігається чинний на цей час порядок, встановлений Кодексом законів про працю (КЗпП України).

Щорічна відпустка, згідно зі статтею 75 КЗпП, має бути тривалістю не менш як 15 робочих днів з поступовим переходом до надання відпустки більшої тривалості. Підприємства, організації, установи в межах повноважень і власним коштом можуть встановлювати додаткові трудові і соціально-побутові пільги для працівників, а також збільшувати кількість днів оплачуваної відпустки.

Термін відпустки для працівників обумовлюються в колективному договорі вашого підприємства, організації, установи.

Крім цього, законодавством встановлена можливість надання додаткової відпустки із збереженням заробітної плати. Але це стосується не всіх. Перелік категорій трудящих встановлює стаття 76 КЗпП. Серед них працівники, які зайняті на шкідливих роботах; які працюють в окремих галузях народного господарства і мають тривалий стаж роботи на одному підприємстві, в організації чи установі (наприклад, учителі); які працюють ненормований робочий день; в інших випадках, передбачених законодавством (наприклад, особи, які належать до 1 і 2 категорії постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, можуть отримати додаткову оплачувану відпустку на 14 робочих днів).

Чи дозволено поділ відпустки на окремі частини або її перенесення на наступний рік? Як і в якому розмірі одержати грошову компенсацію за невикористану торік відпустку?

В. Трофимов.
Кіровоград.

Поділ відпустки на окремі частини дозволено. Але тільки за бажанням працівника та за умови, що основна частина відпустки становитиме не менше як 6 днів для дорослих і 12 днів для неповнолітніх осіб.

Як виняток, коли надання відпустки працівникові в поточному році може несприятливо позначитися на нормальному ритмі роботи підприємства, установи, організації, можна неодмінно за згоди працівника і за погодженням з профспілковим комітетом підприємства, установи, організації перенести відпустку на наступний рік. При цьому частина відпустки тривалістю не менше як 6 робочих днів за кожний рік має бути використана не пізніше одного року після надання права на відпустку. Частина невикористаної відпустки може бути приєднана до відпустки за наступний рік.

Чинним законодавством заборонено ненадання щорічної відпустки протягом двох років підряд, а також ненадання відпустки працівникам віком до вісімнадцяти років і тим, які мають право на додаткову відпустку у зв'язку з шкідливими умовами праці.

Працюю шахтарем. Був засуджений до виправних робіт за місцем своєї роботи. Після закінчення строку хотів піти у відпустку. Чи маю я право на одержання основної і додаткової (за роботу в небезпечних умовах) відпусток за умови, що час покарання зарахований судом до трудового стажу.

М. Кузьменко.
Донецька область.

Відповідно до чинного виправно-трудового законодавства (ст. 105 Виправно-трудового кодексу) під час відбування покарання чергову відпустку засудженим до виправних робіт без позбавлення волі не надають. Інші види відпусток (в тому числі й за роботу в небезпечних умовах) надають згідно з чинним законодавством про працю. Час відбування виправних робіт до стажу, який дає право на відпустку, одержання пільг і надбавок до заробітної плати, не зараховують.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Кримінальний тиждень

Батюшки пішли до війська...

Нещодавно у вояків Тернопільського гарнізону сталася пам'ятна подія: весняний призов з'єднання було приведено до присяги на вірність народові України. Командування гарнізону запросило на торжество батьків новобранців, представників влади та громадських організацій. Перед складанням присяги відправив молебень за армію та її новобранців священик Хресто-Воздвиженської церкви УАПЦ отець Мирон. Потім він окропив вишикувані підрозділи священною водою. По закінченні богослужіння отець Мирон звернувся з трибуни до солдатів з напутніми словами. Спостерігаючи за цим церемоніалом, склалося враження, що вчорашніх парткомісарів завтра повністю витіснять священнослужителі. Отже, церква повноправно увійде у державну структуру. І це може викликати чимало проблем, оскільки до війська кличуть людей різних віросповідань. Скажімо, чи не образливо буде мусульманину стояти під християнськими хоругвами?! Гадаю, над цим ще добре слід поміркувати службі генерала Муляви з Міноборони України, перш ніж запроваджувати посади капеланів.

Потім все відбулося за давніми звичаями. Після складання присяги воїнів привітав голова обласної Ради, народний депутат України Богдан Бойко, представники місцевих органів влади, громадськості. Торжества завершилися святковим військовим парадом.

Михайло ВАСИЛАШКО.

За минулий тиждень розкрито 187 тяжких злочинів, у тому числі 46 вбивств, 39 нанесень тяжких тілесних ушкоджень, що призвели до смерті, 33 зґвалтування, 23 розбійні напади, 39 пограбувань і 7 крадіжок державного та особистого майна у великих розмірах. Викрито і знешкоджено 12 злочинних груп. У затриманих вилучено автомат, гвинтівку, рушницю, 5 пістолетів, 31 саморобний вогнепальний пристрій, 2 гранати, понад 4,4 тис. патронів до різної зброї, 3 бронежилети, 2 портативні радіостанції і 1 кілограм ртуті. Розшукано і повернено власникам 8 автомашин.

Полювання розпочато...

Із різних куточків України полинули тривожні повідомлення.

14 серпня о 19 годині у селі Верхня Сагарівка Буринського району Сумської області місцевий житель Озаренко, 1943 р. н., механізатор колгоспу «Маяк», перебуваючи на полюванні в нетверезому стані, через необережність, пострілом з рушниці поранив у ногу Паровченка, 1957 р. н., робітника Буринської СПМК-5, який у лікарні від великої втрати крові помер. Озаренка затримали. Рушницю вилучили.

Подібний випадок стався і в Артемівському районі Донецької області.

Чотирнадцятий постріл

9 серпня ввечері у Харкові затримали громадянина Чечні Хасаєва, у якого вилучили 10 грамів суцвіття коноплі. По дорозі до райвідділу міліції правопорушник напав на сержанта міліції, який його конвоював, і намагався втекти. Щоб зупинити правопорушника, міліціонер застосував зброю і провів 13 попереджувальних пострілів. Лише чотирнадцятий постріл наздогнав втікача — Хасаєв був поранений в ногу і таз.

«Не моє!» «А чиє?» —

в один голос заявили жителі Ленінградської області Сазонов і Кузьмін, коли в їхньому купе поїзда Кишинів — Санкт-Петербург прикордонники України знайшли 4 гранатомети РПГ-18. А чиє? На це запитання дадуть вже відповідь співробітники міліції Житомирської області. Небезпечних пасажирів затримали.

Кримінальний бартер

здійснили капітан та прапорщик однієї з військових частин, що розташована в Хмельницькій області. 5,5 тонни дизельного палива вони обміняли на фарфорові вироби в місцевому к госпі імені Островського. Сума сум ного бартеру — 1 мільйон карбованців. Порушено кримінальну справу.

Краще — дітям?

Так вирішили працівники табору відпочинку дітей «Орленок», що належить Українсько-Дунайському пароплавству, розташованому в Татарбунарському районі на Одещині. Через недоброякісне харчування 70 дітей, які прибули сюди з Київської області, перебувають під медичним наглядом. Діагноз — «гостре кишкове захворювання».

Серед працівників табору такого діагнозу не зазначено.

100+46 = арешт

Саме ця арифметична формула стала фатальною для чотирьох працівників агрегатного заводу, що розташований в Красилівському районі на Хмельниччині. Вони викрали 100 і підготували для подальшого викрадення 46 каструль-швидковарок на загальну суму понад 2,6 мільйона карбованців. Підсумок цієї нескладної операції підбила міліція, заарештувавши зловмисників. До того ж у правопорушників описали 2 легкові автомашини.

Станіслав КОЛДУНЕНКО.

(За повідомленнями чергової частини МВС України).

ГОЛОС УКРАЇНИ
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 846.430.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0301156.

1, 4, 5, 6, 8, — сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».